

Památník Lidice RŮŽOVÝ SAD

místo tragédie / místo naděje

Most mezi zmarem a nadějí

Dne 10. června 1942 nacisté vyhladili obec Lidice, jako odplatu za atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Místo obce je dnes pietním územím, jehož prázdnota připomíná nesmírnost celé tragédie. Už v září 1942 byla díky aktivitě britského lékaře a politika **Sira Barnetta Strosse** založena iniciativa **Lidice budou žít** vybírající finance na obnovu obce. Členové spolku dne 10. června 1954 prezentovali návrh na založení Sadu míru a přátelství osazeného růžemi. Sad byl založen v červnu 1955. Po roce 1990 kvůli nedostatku péče růže vymřely.

Roku 2001 začala obnova pod vedením Pavla Bulíře, který dal záhonům novou podobu ve tvaru třech květů růží, zřetelnou z leteckého pohledu.

Světový unikát

Růžový sad v Lidicích patří mezi nejrozsáhlejší rozária na světě. V roce 2015 získal dvě významná ocenění. V rámci 25. ročníku festivalu Pelhřimov – město rekordů obdržel titul Rekord roku za největší počet růžových keřů v jednom sadu. World Federation of Rose Societies (Světová federace růžových společenství) mu udělila nejvyšší možné ocenění – **Award of Garden Excellence**, díky němuž se stal jedním z nejvýznamnějších růžových sadů na světě. V současné době obsahuje růžový sad celkem 240 odrůd růží v počtu více jak 24 tisíc keřů. Počet růží se stále zvyšuje, dosazují je významní návštěvníci a především satebčané.

Vojtěch Filip v rozhovoru pro Mladá fronta DNES

My jsme o podmínce týkající se posilování vojáků v zahraničních misích mluvili od samého začátku. V únoru jsme k tomu již dávali text. Dlouhodobě říkám, že chybou bylo nejednání ve třech.

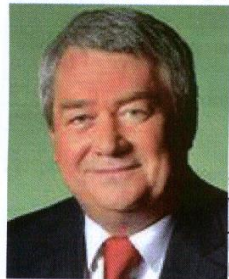
Výroky Miroslava Pocheho a jeho hlasování v Evropském parlamentu svědčí o tom, že zapomněl, že je poslancem za Česko. Podívejte se třeba na jeho hlasování o kvótách v Evropském parlamentu. Vždyť on hlasuje zcela opačně než ČSSD v českém parlamentu. Jestli se tam tím chce dělat hodným a tady ČSSD bude říkat, my jsme zásadně proti kvótám, tak si ale musí uvědomit, že lidé umí číst. A nejen v českém jazyce. Je to nominace sociální demokracie, ale v každém případě, pokud on by měl být ministrem, tak já jako poslanec bych se proti němu v mnoha věcech vymezil a během jedné dvou schůzí mu dokážu, že tam nemá co dělat.

Vojtěch Filip na TK KSČM 22.5.2018

Odmítáme schůzi sněmovny zatěžovat náhradními tématy, navrhneme vyřadit z jednání sněmovny bod o novičoku. Jde spíš o útok proti Zemanovi. Prioritou na této schůzi jsou zákony, které jsou z dílny poslaneckého klubu KSČM, a to je zákon o obecném referendu a náhradní výživné. My stojíme o to, aby náš návrh zákona o obecném referendu prošel hned prvním čtením

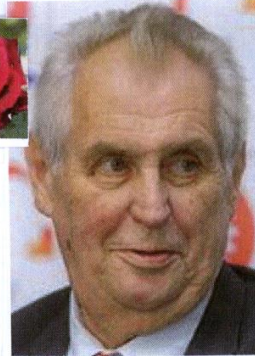
Stanovisko VV ÚV KSČM, 24. května 2018

Sudetoněmecký landsmanšaft nebude diktovat České republice. Výkonný výbor ÚV KSČM dne 23. května 2018 per rollam schválil stanovisko, které uvádíme v plném znění.

S vážnými obavami sleduje Komunistická strana Čech a Moravy vzrůstající požadavky Sudetoněmeckých krajských spolků vůči České republice. Kriticky vnímá skutečnost, že tyto požadavky jsou pozitivně přijímány významnou částí některých pravicových stran a řadou jejich politických představitelů. Tento proces byl žet legalizován před...chozí vládou, jejím místopředsedou a předsedou KDU-ČSL Pavlem Bělobrádkem a také předchozím ministrem kultury Danielem Hermanem z téže politické strany. Požadavky Sudetoněmeckého landsmanšaftu tlumočené Berndem Posseltem pod záminkou tzv. usmíření nepřispívají k přátelským vztahům mezi českým a německým národem. KSČM rozhodně odmítá výroky o neplatnosti našich zákonů - tzv. »Benešových dekretů«. Nevidíme žádný důvod řešit otázky německého obyvatelstva odsunutého po Druhé světové válce na základě Postupimských dohod z Československé republiky. Neshledáváme ani žádný důvod, aby minulost komplikovala naše současné vztahy jak se SRN tak jeho spolkovou zemi Bavorsko. Excesy, které proběhly v souvislosti s poválečným odsunem, nebyly správné. Byly však reakcí na utrpení českého národa z doby německé okupace, na němž se podíleli i sudetští Němci. Samotný proces vysídlení KSČM považuje za mezinárodně právně adekvátní a spravedlivý. Neshledáváme ani žádný důvod k neustále vznášeným majetkovým požadavkům ze strany Sudetoněmeckých krajských sdružení, které v budoucnu mohou přerůst v otevřené územní požadavky vůči České republice. KSČM chce, aby německý a český národ žily v trvalém míru. Odmítáme proto záměr vyjádřený Berndem Posseltem uskutečnit v nadcházejících letech sraz Sudetoněmeckého landsmanšaftu na území České republiky, který nemůže být aktem usmíření, ale politického revanše. Vyzýváme proto vládu naší země, aby toto nepřipustila.

ÚV KSČM

Prezident Zeman na Žofínském fóru

Hned napadnu organizátora fóra, který na rozdíl od mnou navrženého tématu, a to je „Aktivní občanství“, dal do programu název „Společenská odpovědnost“. Já proti tomu v zásadě nic nemám, protože aktivní občanství je jednou stránkou společenské odpovědnosti. Tu si můžeme představit jako odpovědnost společnosti vůči svým členům, což je naprosto v pořádku. Já sám jsem zastáncem sociálního státu, byť je ironicky označován jako stát pečovatelský, ale když mluvím o aktivním občanství, mám tím spíše na mysli Johna Kennedyho: „Neptej se, co tvoje země může udělat pro tebe, ale ptej se, co ty můžeš udělat pro svoji zemi“. Toto téma jsem naznačil ve svém inauguračním projevu. Mediálně to mělo nulový ohlas.

Chtěl bych vám nabídnout tři dimenze aktivního občanství a chtěl bych si při tom velmíro pojmem sekulárních, tedy dlouhodobých trendů, protože ten se v prognostice velmi často objevoval. Ty tři dimenze jsou politická, ekonomická a informační.

Tedy politická dimenze. Dlouhodobě můžeme sledovat rozmach aktivního občanství už od doby Francouzské revoluce, a ona dichotomie mezi ovládacími a ovládanými někdy skončila pod gilotinou, ale někdy založila alespoň základní vazby politické demokracie. Ale my žijí na území střední Evropy, tak bych spíše mluvil o Rakousko-uherské monarchii, o jejím kuriálním systému, tedy o nerovnosti hlasů, ale také o tom, že se postupně dařilo probíjovat volební právo pro všechny občany, v Rakousku už je to 16 let, připadá mně to přehnané, ale mluvíme o ČR a doufám, že zde k tomu nedojde.

Všichni ti, kdo si stěžují na odcizení mezi vládnoucími a ovládanými, by si měli uvědomit, že toto odcizení bylo do značné míry překonáno například přímou volbou prezidenta. A stejně tak se objevují návrhy, aby byla přímá volba starostů, primátorů a hejtmanů. Sám jsem několikrát navrhol, aby to byl nikoli slovenský model, tedy model oddělené volby, ale model společný, kdy primátorem, hejtmanem nebo starostou se stává člověk, který dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnější politické strany, tak aby měl v zastupitelstvu určitou oporu. Samozřejmě, že ti, kdo dávají přednost kuloárním vyjednáváním, by tento jednoduchý algoritmus poněkud rozčiloval, ale je založen na věci, která se v české politice nenosí, na úctě k úspěchu. K úspěchu osobnímu, to jsou ty preferenční hlasy, a úspěchu stranickému, to jsou ty hlasy příslušné strany. Bohužel, česká povaha, která má mnoho skvělých vlastností, má také jednu vlastnost negativní, a to je hypertrofie závidosti.

Dokončení na s.2

Takže se někdy setkáme s tím, že strana vyhraje volby, viz krajské volby, a všichni se spojí proti ní, aby vůbec nebyla v radě kraje, aby byla v opozici. Je to ubohé a je to bohužel české. Takže v případě přímé volby by motivační faktor mohl být poměrně silný, ale narazil by na onu závist a na to, čemu říkáme koalici poražených nebo, chcete-li, koalici neúspěšných, kteří se spojí proti vítězi. Představte si, že skončila olympiáda, stojíte na bedně, někdo je stříbrný, někdo bronzový a ti se snaží stáhnout zlatého z 1. místa té bedny. Tak ve sportu to není, ale v politice je.

Marně se snaží přesvědčit své stranické kolegy o panašování, už asi deset let. Tak si to zopakujeme. Panašování je volební systém, který u nás je praktikován v komunálních volbách, kdy si volič může sestavit vlastní kandidátku kombinací kandidátů z kandidátek různých politických subjektů. Čili má daleko větší svobodu rozhodování než tam, kde máte jednu kandidátku jedné strany, a i když tam vidíte šedivé neosobnosti, které byste nejraději nevolili, Nuže dobrá, na komunální úrovni se systém panašování osvědčil, já bych dokonce tvrdil, že vysoká míra důvěry vůči komunálním představitelům je dána i tím, že si občané mohou svobodně rozhodnout, koho chtějí. Tři osoby z kandidátky A, dvě osoby z kandidátky B a tak dále. A nechtějí tam ty šedivé myši, které se tam někdy dávají jako doplněk, protože, co bychom si nalhávali, žádná ze stran nemá dostatek kvalitních kandidátů. Ale tohle naráží na strach, na strach politických stran, že metodou panašování by přišly o určité volební zisky, pokud by na kandidátkách měly ty šedivé myši. Chcete-li nemít šedivé myši, pak máte skvělou šanci, že právě panašování vám přinese lepší volební výsledek.

Nyní k druhé dimenzi - ekonomické A opět se zde dostáváme k dichotomii mezi ovládajícími a ovládanými, tentokrát mezi zaměstnavateli a zaměstnanci. Nemám nic proti snaze odborů zvýšit minimální mzdu nebo zvýšit celkovou mzdovou hladinu za předpokladu, že to bude korespondovat s růstem produktivity práce a tedy nikoli se ztrátou konkurenceschopnosti. Nicméně na odborech mi vadí, že se nevěnují i tématu, na které upozorňuji už celou řadu let. A to je téma participace zaměstnanců na životě svých podniků. Vy jistě víte, že v Německu byl přijat zákon, který se jmenuje Mitbestimmungsgesetz, neboli zákon o spoluúčasti. Já jako v případě Rakouska-Uherska rád zůstávám na domácí půdě a pro mě je největší inspirací Baťův systém.

Baťa své zaměstnance zásadně nazýval spolupracovníky, a to nebyla póza, to bylo přesvědčení. Jeho zaměstnanci měli osobní účet a tam se jim přisouval podíl na zisku, tedy profit sharing, ale pozor, taky podíl na ztrátě, a to je taky v pořádku. Když něco zkazíte, tak to máte zaplatit. To, že stavěl rodinné domky, které vydržely daleko více, než se očekávalo, i to je forma, řecké participace a zájmu o pohodlí nebo pohodu svých spolupracovníků. Já nechci žádné milosrdenství, vůbec nechci, aby to byl jakýsi dar zaměstnavatelů vůči zaměstnancům formou nějakých benefitů. Chci něco za něco. Čili motivovaný zaměstnanec je člověk, který může rozvoji podniku výraznou měrou přispět. Není to robot, není to automat, je to člověk a bude-li dostatečně motivován, je to člověk, který se může vyplatit. A tato tendence participace zaměstnanců je u nás dosud poněkud opomíjena, na rozdíl od mzdových nároků, a proto ji zmiňuji.

Přecházím ke třetí dimenzi. Máme zde něco, čemu se říká mediokracie, není to můj termín, ale já ho plně sdílím. Otázkou je, kolik zde máme reálné mediokraty. A zatímco zaměstnavatelů máme hodně a politiků, když vezmu v úvahu i komunální politiky, máme taky dost, tak pokud jde o mediokraty, o opinion makers, o ty, kdo mají tu drzost tvrdit, že jsou tvůrci veřejného mínění, máme jich několik desítek, když zůstanu na politické úrovni, tedy na úrovni politických komentátorů. V TV Barrandov moderátor, pan Soukup, mně říkal, jela Ester Ledecká, byli tam dva čeští sportovní komentátoři a jejich komentáře zněly, a jeje, zase chyba, a zase chyba. No prostě výborně tomu rozuměli, ti idioti. Pak zůstali s otevřenou hubou, když Ester dojela pro zlatou medaili.

Tak tedy, až na některé vzácné výjimky, podle mého názoru, politický komentátor je člověk, který je nešťastný z toho, že v životě nic nedokázal. Proto s radostí kritizuje ty, kdo měli úspěch. Trochu to připomíná Čapkův epigram definice literárního kritika jako člověka, který radí spisovatelé, jak by on napsal knihu, kdyby to uměl. A protože většina politických komentátorů skutečně v životě nic nedokázala, tak z nich pramení závist, která někdy přerůstá až do patologické nenávisti vůči těm úspěšným. A s podporou mediálních stoky se potom daleko snadněji dělají ty operace, o kterých jsem mluvil.

Ale kritizovat nestačí. A já jsem se nesmírně zaradoval, protože když sedím každý den tak asi půl hodiny u internetu, tak jsem si uvědomil, že i tady je sekulární trend, byt' začínající a trvající tak zhruba, zhruba 10let, ne více. Podstatou tohoto trendu, který se možná plně uplatní v době, kdy už někteří z nás tady nebudou, je, že se debata z papírových médií přesouvá na internetové pole. To samozřejmě přivádí naše novináře k šilenství. Povšimněte si, že oni mezi sebou vůbec nepolemizují, že zachovávají jakousi profesní solidaritu, a proto si myslím, že je to chyba, neboť jak říkal Masaryk, demokracie je diskuze. A on také říkal, že myšlení bolí. Takže ať nás to trochu bolí, když se ponoříme do internetových diskuzí, do různých blogů, serverů atd., tak ať tam najdeme různé protikladné názory doprovázené argumentací nikoli nadávkami, ale argumentací. A v takovém případě tento způsob vytváří daleko širší prostor pro občany a jejich aktivní informační komunikaci a překonávání informačních bariér, než je čtení novin, které, jak říká jedna známá anekdota, mají tři druhy zpráv - pravdivé, pravděpodobnostní a ostatní. Pravdivé datum vydání, pravděpodobnostní předpověď počasí. Ale to už je velmi stará anekdota, kterou jistě všichni znáte.

Jinými slovy, i když mně někdy vyčítají, že jsem to právě já, kdo rozděljuje společnost, snažím se naopak snížit bariéru mezi, jak říkám ovládajícími a ovládanými. Snažím se najít cesty, jak zvýšit participaci našich českých občanů, jak na správe věcí veřejných, tedy v politické oblasti, tak ekonomické participaci, a konečně svrhnot doménu několika desítek užvaněných politických komentátorů.

Čili společným jmenovatelem těchto tří dimenzí je rozšíření pásma svobody, svobody nás všech. A já pevně věřím, že toto úsilí bude mít stejný úspěch, jako ve své době mělo prosazení občanských práv nebo osmihodinových pracovních dob. Byla drobná chyba, že Gutenbergův vynález právě knižtisku byl někdy poněkud zneužit, ale o tom jsem již mluvil dostatečně a nechci se k tomu vracet. (kráceno)

GLOSOVÁNÍ zpráv

Ze světa

"USA a OSN zablokovaly vyšetření krveprolíví v Pásmu Gazy".
/A to PROČ? Komu vadí to vyšetřování? /

"Merkelová hlásá - světový mír. Od františkánů dostala ocenění".
/Merkelová hlásá světový mír a do EU zve mírumilovné IS džihádisty, aby zde páchali svůj terorismus. /

"Film „The Hose Thai“. Jack Built šokoval novým filmem. Hvězdné obsazení".
/Hnusné na zvracení - snímek vyvolává pocity na zvracení. Někteří diváci odcházeli v průběhu filmu ze sálu. Umění Západu, čím deviantnější, úchylnější, agresivnější, tím více IN. Vzor pro naše umělce. /

Z domova

"Soum se zastal řidičů s alkoholem. Nemůžou hned přijít o řidičák".
/Musíme počkat až v opilosti usmrtí pár lidí. /

"Česká továrna na boty PRABOS má 220 zaměstnanců a denně vyrobí 1 200 párů VOJENSKÝCH bot".

/Očekává EU ČR pod vedením - mírové Merkelové další velkou západní válku? Proč nešíjete kvalitní boty pro civilisty? /

"Nedělní TRAPÁRNÍ OVM"

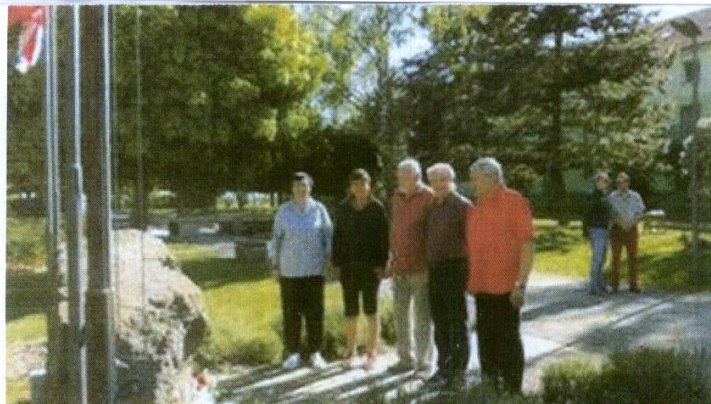
Pan redaktor V. Moravec je proslulý svými trapnými besedami souvěrců. V jeho OVM si za naše peníze diskutují političtí, stoupenci jedné víry, jedné pravdy, té jejich, sametové. Nedá se to poslouchat a jen trochu rozumný člověk se ptá - k čemu. Je že je to politická komedie, estráda, dobrá? K manipulování občanů pro své cíle, zájmy. Je nanejvýš trapné, pozve-li pan Moravec do studia sametové souvěrce Jacquese Rupnika, ze "Svobodné Evropy" ambiciozní sl. nebo paní Terezu Novotnou a všichni tři si vezmou podpásové na paškál V. Orbána. Jindy zase pana presidenta M Zemana a bez protistrany do nich "tepu a tepou". Je to ubohé a NEPROFESIONÁLNÍ!

Besedy, diskuse mají být --- názorově vyvážené, aby byly užitečné. Jinak si může pan Moravec vyličit srdce, vyřizovat své osobní účty se svými "věrnými" někde v pražské kavárně, Havlově knihovně a ne za peníze VŠECH koncesionářů v ČT.

Ve zmiňované diskusi s panem Rupnikem bylo řečeno, že prý V Orbán porušuje - vládu zákona. Jak osvědčené politologické zhodnocení. Velkoněmecká říše EU dnes pod kuratelou agresivních, válečné diktátorských USA vyznává multikulturismus.

Liberální demokracie Západu bezbřehou svobodou dekadentně degeneruje. Brzy se vlády zákonů v EU zmocní liberální zákonem, legitimní xenokraci, zákony šaría. Takové středověké zákony, jakými jsou zákony šaría, budou jistě naši dnešní kritici V. Orbána, pan V. Moravec a pan J. Rupnik rádi dodržovat, řídit se jimi

Eva D Smutná

Zástupci místní organizace KSČM Stochov spolu se zástupkyněmi místní organizace ČČK při pokládání věnců u příležitosti 73. výročí osvobození ČSR

Po celé věky příští generace
sklánět se budou v úctě k nim -

Pozvánka k účasti na pietním aktu

76. výročí vyhlazení

obce LIDICE

neděle 10. června 2018 od 10 hodin

Středočeský krajský výbor, OV KSČM Kladno a LKŽ

Trasa autobusu a doba odjezdu 10.6.2018

Slaný „ U Váhy „	08.15 hod
Smečno – autobusová zastávka náměstí	08.25 hod
Kladno -Rozdělov u kostela – zastávka MHD	08.35 hod.
Kladno - náměstí Svobody – zastávka MHD	08.40 hod
Kladno - náměstí Sítná – U Kokosu – autobusová zastávka	08.45 hod.
Kladno -Kročehlavy U Hvězdy – zastávka MHD	08.50 hod.
Kladno - Kročehlavy Pražská – zastávka MHD	08.55 hod.

Pondělí 11. 6. 2018

v 10 hodin

u sochy Lidické ženy u Kladenského gymnázia

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2,
tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,
E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>,
MČK 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí